

Kur'ân hükümleri ve gerçek adalet

“Adalet” konusunun önemine binaen bu haftaki yazımızda da devam edelim. Çünkü bu konu toplum, devlet, millet, insanlık, siyaset, mazlûm, mağdurlar, hukukçular velhasıl herkes için çok önemli bir konu.

Yayına başladığı günden beri, Kur'ân'ın manevî ve mu'cizevî bir tefsiri olan Risale-i Nur Külliyyatı ve onun müellifi, asra ve zamana damga vurmuş Müçtehid Bediüzzaman Said Nursî'den aldığı ilham ve fikirlerle “adaletin” savunucusu, medarı iftiharımız olan bir Yeni Asya Gazetesi var. Ve onun mümtaz, istikametli, tecrübeli, belli bir meslekte yetişmiş, bu çizgiyi devam ettiren mevcut personeli ve onları sadâkatle takip eden bir okuyucu kitlesi var. Bu cemaat ve gazetenin asla adalet kavramının dışına çıkan, ters düşen bir fikri, -hâşâ- yanlışlığı ve akıl tutulması bir icraatı asla olmamıştır, olamaz, olmayacaktır.

Bu konuda Yeni Asya'nın geçmişine bakanlar hiçbir fikir, grup, düşünce, parti, zihniyet gözetmeden, kim olursa olsun onlara yapılan her türlü haksızlık karşısında “adalet” müessesine sahip çıkıp desteklediğini görüp hakkı teslim edeceklerdir. Yapılan hukuk dışı yanlışlıklara aynı kararlılık ve cesaretle karşı çıkıp, adaleti öne çıkararak savunduğu tarihin belgelerinde ve şahadetindedir.

Çünkü bu gazete ve bu cemaat; Kur'ân, Sünnet ve Risale-i Nur'daki “adalet” esaslarını hazmedip kabul ederek fikir beyan etmektedirler. Geçmişte de, mevcut halde de gelecekte de konulan, tavır, ölçü, kıstas bellidir. Bundan sonra da aynı tavır, kırksız, kesintisiz çizgi devam edecektir. Çünkü fitratın, ilmin, tarihin, adaletin, hukukun gereği budur. Eğilmeden, kırılmadan, sapmadan, saptırmadan meşrû müdafaa hakkına sahip çıkıp sürdürmektir. Şimdi bu kıstas ve ölçülerin bazılarına bir göz atalım.

Kur'ân'ın dört esasına olan atıf: “Kur'ân'daki anasır-ı esasiye ve Kur'ân'ın takip ettiği maksatlar tevhid, nübüvvet, haşir, adalet ile ibadet olmak üzere dördtür.” (İşarat'ül İ'caz)

İffetin, hikmetin, şecaat ve istikametın sağlanması için adalet: “Sırat-ı müstakim şecaat, iffet, hikmetin mezcinden (birleşmesinden) hülâsasından hasıl olan adl ve adalete işarettir.” (İşarat’ül İ’caz)

Namazın hikmetinde adalet: “Namaz, kalblerde azamet-i İlähiyeyi tesbit ve idame (devam) ve akılları ona tevcih (yönlendirmek) ettirmekle adalet-i İlähiyenin kanununa itaat ve nizam-ı Rabbanıye imtisal (uymak) ettirmek için yegâne İlähî bir vesiledir.” (İşarat’ül İ’caz)

Allah’ın hiçbir icraatında zulüm yapmadığına vurgu yapılan adalet: “Hâlbuki kâinatın şehadetiyle, adalet ve hikmet-i İlähiye zulümden pak ve münezzehtirler. Öyleyse, adalet-i İlähiyenin tam manasıyla tecelli etmesi için haşre ve mahkeme-i kübraya lüzum vardır ki, biri cezasını, diğeri mükâfatını görsün.” (İşarat’ül İ’caz)

Cinayetin lekesinden kurtulmak isteyen vicdanın sesi olan, adalet; “Cinayetin lekesini izale (yok etmek) veya hacaletini (utancını) tahfif (hafifletmek) veyahut icra-yı adalete iştiyak için cezayı hüsn-ü rıza ile kabul etmek, ruhun fitrî olan şe’nidir. (özelliğidir.)” (İşarat’ül İ’caz)

İhtilâlin olmaması, ittifakın devamı için adalet; “İnsanlar arasında itaat rabitasıdır. Yoksa, Adalet, ihtilâle inkılâp eder. İttifak ve ittihadın ipleri kopar. Fesat doğmaya başlar. Öyleyse, böyle yapmayın ki fesat olmasın. Zira adalet, intizam, İslâmiyet ve itaatle olur.” (İşarat’ül İ’caz)

Had ve ceza, emr-i İlähî ve adalet-i Rabbanıye namına icra edildiği vakit; ruh, akıl, vicdan ve insanıyetin mahıyetindeki lâtifeler müteessir ve alâkadar olurlar. Dünyevî adalet namı altındaki cezalar, yalnız vehme tesir eder. Böyle olunca da küçük bir teessür hisseder. Nefis ve histen çıkan, “ihtiyacım var” aldatmaca meyli ekserıye galip gelir. Bu da o şahsı fenalıktan vazgeçirmez. (Hutbe-i Şamiye)

Haksız ve günahsız bir insanın öldürülmesi bütün insanlığın öldürülmesi gibi olduğunu Kur’ân söylüyor. Yine Kur’ân, bir yakının günahıyla başka bir yakının veya akrabanın asla suçlanmayacağını emrediyor. “Adalet-i Mahzayı” esas alıp emrediyor. “Adalet-i izafıyeye” mutlak mecbur kalmadan gidilemeyeceğini Hz. Ali söylüyor. Onun için hiçbir adalet temsilcisi, siyasî, yetkili, etkili kişi ve kuruluş bir “masumun” hakkına tecavüz edemez, etmemeli, onu “mağdur” durumuna düşüremez, düşürmemeli. Bunun da herkes için geçerli bir kanun ve düstur olduğu bilinmeli ve yaşayıp, yaşatılmalı. Bu hakikatler tam anlaşılırsa ve mevcutlarıyla kıyas edilirse; anlaşılır ki, saadet-i beşeriye dünyada adaletle olabilir. Adalet ise, doğrudan doğruya Kur’ân’ın gösterdiği yol ile olabilir.”

Tam adaletli günleri millet ve bütün insanlık olarak yaşamak ve yaşatmak dilek ve temennisiyle.